

Wystawa „Düreriozum”

2021-11-02

W dniach 29 października - 18 listopada 2021 Dom Norymberski zaprasza na wystawę „Düreriozum” inspirowaną twórczością Albrechta Dürera, przygotowaną z okazji przypadającej w tym roku 550 rocznicy urodzin tego wielkiego artysty.

Grafik, rysownik, malarz i teoretyk sztuki z Norymbergi, czyli Albrecht Dürer to jeden z najistotniejszych twórców w historii sztuk pięknych. Znany jest przede wszystkim ze swych drzeworytów, rysunków i akwarel oraz z malarskich portretów i własnych wizerunków. W odniesieniu do epoki renesansu, w której żył i tworzył, Albrecht Dürer jawi się jako postać będąca pomostem pomiędzy północą a południem Europy, głównie za sprawą podróży jakie odbywał. Ich celem była przede wszystkim Italia, w jego czasach kolebka i centrum myśli, architektury, rzeźby i malarstwa., Swoimi pracami, głównie graficznymi, Dürer wywierał znaczny wpływ na współczesnych mu twórców. Jako malarz był pod dużym wpływem sztuki włoskiej, ale, w odróżnieniu od Włochów, zachowywał większy obiektywizm zarówno w doborze i charakterze motywów, jakie przedstawiał swoich pracach, jak i w uwielbieniu dla natury, którą przez całe życie nieustannie studiował. Jego analiza natury właśnie, połączona z niezwykłą wyobraźnią oraz wyśmienity warsztat rysunkowy i malarski, jakim dysponował, dały niesamowity efekt. Apokaliptyczne wizje Dürera, zobaczone nawet jeden raz, zapadają w pamięć za sprawą wspaniałych przedstawień świata nadprzyrodzonego, który artysta osadził w ziemskich realiach. Cykl drzeworytów obrazujących wizje z Apokalipsy świętego Jana jest szczytowym przedstawieniem graficznym, mającym swoje źródło tak w bujnej wyobraźni artysty, jaki i niespotykanych umiejętnościach oddania w rysunku najdrobniejszych nawet szczegółów zawartych w wielu motywach i tematach, jakie podejmował w swoich pracach.

Znawca i badacz twórczości Albrechta Dürera, Jan Białostocki tak opisywał graficzne osiągnięcia warsztatowe niemieckiego artysty: „Dürer zrewolucjonizował drzeworyt upodabniając jego fakturę do efektów w rycinach wykonywanych techniką miedziorytniczą: wzorował się tu na Schongauerze. Cięcie stało się subtelne, faktura bogato zróżnicowana: długie, wibrujące smugi cienkich linii, oscylujące między lśnieniem bieli i aksamitną czarnością, żywa, giętka linia, doskonała adaptacja formy plastycznej do potrzeb treści i do funkcji ryciny - wszystko to pozwoliło Dürerowi na stworzenie w drzeworycie arcydzieła, jakim jest Apokalipsa w obrazach." Nie można byłoby trafniej niż Jan Białostocki określić wizjonerstwa Dürera, jakie cechuje jego apokaliptyczne przedstawienia dobra i zła, sacrum i profanum, tego co ludzkie i co ludzkie już nie jest. „Apokalipsa Dürera osiągnęła swój wspaniały ładunek ekspresyjny dzięki połączonemu działaniu realizmu i fantazji. Wizja ukazana jest z siłą niebywałą, ale skontrastowana z rzeczywistym światem, istniejącym w realnej trójwymiarowej przestrzeni"- pisze dalej Białostocki.

Prace współczesnych artystów, jakie składają się na wystawę DÜRERIOZUM, odnoszą się zatem do dwóch aspektów twórczości Albrechta Dürera: obserwacji natury i wizjonerstwa, wywodzącego się z bogatej wyobraźni artysty. To właśnie odniesienia do świata nadprzyrodzonego, do tego, co określamy sferą duchową i co ukazane zostało za pomocą motywów wywodzących się z realnego świata, stały się głównym wyznacznikiem zbudowania koncepcji wystawy DÜRERIOZUM. Prace Albrechta Dürera są tu odniesieniem i inspiracją do ukazania za pomocą rzeczy widzialnych, tego co niewidzialne. Koncepcja ta dotyczy nie tylko dosłownych odwołań do prac genialnego artysty, dotyka też samej sfery tożsamości, a

dokładniej reinkarnacji i inkarnacji jaka cechuje osobę i twórczość Andrzeja Dudeka Dürera. W jego koncepcji doktryna ta ma szczególnie istotne znaczenie, bowiem artysta ten wierzy, że jest wcieleniem samego Dürera, również ze względu na fizyczne podobieństwo do niemieckiego twórcy. W swych pracach o charakterze czysto konceptualnym Dudek Dürer wykorzystuje motywy z prac Albrechta Dürera, tworząc tym samym pomost pomiędzy życiem minionym i tym, które właśnie się toczy i którego doświadcza.

Nadprzyrodzone wizje, przypominające sceny z Apokalipsy Dürera, pojawiają się w twórczości Małgorzaty Wielek, której obrazy malarskie ukazują surrealistyczne wizje ludzko- i zwierzęco-podobnych przedstawień, wywodzących się z bogatej wyobraźni autorki. Jej imaginacje, wywodzące się z natury, przywodzą na myśl wszystkie dziwactwa i żywioły, które w tej naturze znajdziemy, gdy przyjrzymy się jej dokładniej. Magda Hueckel z kolei w swoich kolażach i fotografiach odnosi się do złożoności natury i jej siły powiązanej z naszą duchowością, gdzie wszystko staje się ogniwem, częścią wielkiej całości. W serii kolaży „In my garden” artystka podejmuje motywy ze starych rycin, tworzących anatomiczne i botaniczne atlasy. Hueckel bazuje na podobieństwie form i funkcji jakie występują w naturze oraz napięć w skalach mikro i makro, tym co ożywione i nieożywione, wszystkim co układa się w niesamowitą całość, jaką jest natura. Do przyrody i jej niesamowitych oblicz odnosi się Magda Moskwa. W jej twórczości tematy roślinne przewijają się tak w malarstwie, jaki i w niesamowitych haftach, które artystka tworzy, przedstawiając z mistrzowską precyzją kwiatowe motywy. Misternie haftowane rośliny Moskwy stają się wątkami ze sfery sacrum, które można przyrównać do mistrzowskich studiów natury, jakie tworzył Dürer, włączając w to jego akwarelowe przedstawienia zwierząt i roślin, jak słynny „młody zając”, „martwa czapla”, „studium trawy” i wiele innych prac genialnego artysty. Do wspomnianego już motywu traw Dürera odnosi się Marta Pabian tworząc obiekt z wykorzystaniem elementu jego pracy. Artystka połączyła „studium trawy” Dürera z realistycznymi trawami i mleciami, które są sztucznym wytworem, ale zestawione ze sobą, dają iluzję jednorodnego obrazu.

Kolejnym tematem, po który sięgają artyści, jest ciało człowieka i jego analiza, w tym obserwacja innych oraz samego/samej siebie. To najważniejsze wątki, jakie w swoich pracach podejmują: Maria Piątek, Monika Walter i Paweł Łyjak. Monika Walter stworzyła fotograficzne wizerunki własne umieszczając na policzkach i skroniach realistycznie odwzorowane oczy. Jest to wyraz czułości, z jaką artystka odnosi się do siebie samej i z jaką bada swoją własną naturę. Paweł Łyjak również stworzył serię graficznych autoportretów, w których nawiązuje do pozy z konterfektu w białych rękawiczkach Albrechta Dürera. Artysta przedstawił na nim siebie jako osobę świadomą własnej wartości, przyglądającą się sobie i światu, bo tylko to daje możliwość dogłębnego poznania obu tych podmiotów.

Wystawa DÜRERIOZUM, której kuratorem jest Bartek Jarmoliński prezentuje prace stworzone za pomocą różnych technik. Są wśród nich: obiekty (Andrzej Dudek Dürer), hafty (Magda Moskwa), kolaże (Bartek Jarmoliński / Magda Hueckel / Maria Piątek), obrazy malarskie (Małgorzata Wielek / Bartek Jarmoliński / Maria Piątek), fotografie (Andrzej Dudek Dürer / Monika Walter / Magda Hueckel), wideo (Andrzej Dudek Dürer) i grafika (Paweł Łyjak). Przy doborze prac uwzględnione zostały obszary odniesień, które nierzadko bezpośrednio odnoszą się do motywów z prac Dürera, jak też stanowią opisywane powyżej połączenie analizy natury z wyobraźnią.

Wystawę można oglądać w Galerii Domu Norymberskiego w Krakowie przy ul.

**Magiczny
Kraków**

Skąpczej 2, od wtorku do czwartku w godzinach 12.00 - 18.00 lub po telefonicznym umówieniu się: tel.: 12 430 61 27, e-mail: domnorym@kr.onet.pl